

C-580/23. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2023. szeptember 21.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi fellebbviteli bíróságként eljáró stockholmi fellebbviteli bíróság, Svédország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. szeptember 20.

Fellebbezők:

Mio AB

Mio e-handel AB

Mio Försäljning AB

Ellenérdekű fél:

Galleri Mikael & Thomas Asplund Aktiebolag

Az alapeljárás tárgya

Szerzői jogok megsértése

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az EUMSZ 267. cikk alapján az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2–4. cikkének értelmezése céljából előterjesztett kérelem

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Annak értékelése során, hogy valamely iparművészeti alkotás a 2001/29/EK irányelv 2–4. cikke értelmében vett műként igényt tarthat-e a széles körű szerzői jogi védelemre, hogyan kell elvégezni a vizsgálatot – és milyen tényezőket kell vagy kellene figyelembe venni – azon kérdést illetően, hogy az alkotás az alkotó személyiségét tükrözi-e az alkotó szabad és kreatív döntéseinek kifejezésre juttatása révén? E tekintetben különösen az a kérdés, hogy az eredetiség vizsgálatának az alkotófolyamatot övező tényezőkre és az alkotónak az alkotás során hozott tényleges döntéseivel kapcsolatos magyarázatára, vagy magával az alkotással kapcsolatos tényezőkre és az alkotófolyamat végeredményére, valamint arra kell-e összpontosítani, hogy maga az alkotás kifejezésre juttat-e művészi hatást.

2) Milyen jelentőséggel bírnak az alábbi körülmények az első kérdésre adandó válasz és azon kérdés megválaszolása szempontjából, hogy valamely iparművészeti alkotás az alkotó személyiségét tükrözi-e az alkotó szabad és kreatív döntéseinek kifejezésre juttatása révén:

- a) az alkotás a szokásos formatervezési mintákban megtalálható elemekből áll;
- b) az alkotás egy korábbi ismert formatervezési mintára vagy egy aktuális formatervezési irányzatra épül, és annak egy változatát képezi;
- c) már sor került azonos vagy hasonló alkotás létrehozására a szóban forgó alkotás létrehozása előtt vagy – függetlenül és azon iparművészeti alkotás ismerete nélkül, amelyre műként védelmet igényelnek – az után?

3) Hogyan kell elvégezni a hasonlóság értékelését – és milyen hasonlóságra van szükség – annak vizsgálata során, hogy valamely állítólagosan jogsértő iparművészeti alkotás a valamely művet megillető védelem hatálya alá tartozik-e, és sérti-e a műhöz fűződő kizárólagos jogot, amelyet a 2001/29/EK irányelv 2–4. cikke szerint biztosítani kell a szerző számára? E tekintetben különösen az a kérdés, hogy a vizsgálatnak arra kell-e összpontosítani, hogy a mű felismerhető-e az állítólagosan jogsértő alkotásban, vagy arra, hogy az állítólagosan jogsértő alkotás ugyanazt az összbnyomást kelti-e, mint a mű, illetve hogy a vizsgálatnak mi másra kell összpontosítani.

4) Milyen jelentőséggel bírnak az alábbiak a harmadik kérdésre adandó válasz és azon kérdés megválaszolása szempontjából, hogy valamely állítólagosan jogsértő iparművészeti alkotás a valamely művet megillető védelem hatálya alá tartozik-e, és sérti-e a műhöz fűződő kizárólagos jogot:

- a) a mű eredetiségének foka a művet megillető védelem terjedelme szempontjából;
- b) az a körülmény, hogy a mű és az állítólagosan jogsértő iparművészeti alkotás a szokásos formatervezési mintákban megtalálható elemekből áll, vagy

korábbi ismert formatervezési mintákra vagy egy aktuális formatervezési irányzatra épül, és annak egy változatát képezi;

c) az a körülmény, hogy már sor került más azonos vagy hasonló alkotás létrehozására a mű megalkotása előtt vagy – függetlenül és a mű ismerete nélkül – az után?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, 2–4. cikk

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

Lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (az irodalmi és művészeti alkotásokon fennálló szerzői jogról szóló [1960:729] törvény)

Az 1. § szerint azt a személyt, aki irodalmi vagy művészeti alkotást hozott létre, a művére vonatkozóan szerzői jog illeti meg, függetlenül attól, hogy a mű

1. fiktív vagy leíró jellegű ábrázolás írásbeli vagy szóbeli formában,
2. számítógépes program,
3. zenei vagy színpadi mű,
4. filmművészeti alkotás,
5. fotóművészeti alkotás vagy bármely más vizuális művészeti alkotás,
6. építészeti vagy iparművészeti alkotás vagy
7. bármely más formában megjelenített mű.

A 2. § szerint a szerzői jog az e törvényben rögzített korlátozásokkal magában foglalja a művel az eredeti vagy módosított formában, fordításban, más irodalmi, művészeti vagy műszaki formába történő átdolgozásban – többszörözés és a nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétel útján – való rendelkezés kizárólagos jogát. A mű bármely közvetlen vagy közvetett, ideiglenes vagy állandó, bármely módon és formában, részben vagy egészben megvalósított többszörözése többszörözésnek minősül. A mű nyilvánosság számára hozzáférhetővé tételét jelenti többek között, ha a művet a nyilvánossághoz közvetítik, vagy ha a mű egyes példányait eladásra, bérletre vagy haszonkölcsönzésre kínálják, vagy a nyilvánosság számára más módon terjesztik.

Az 53b. § szerint a bíróság szankció terhe mellett eltilthatja a szerzői jogot sértő cselekményt végző vagy abban részt vevő személyt az intézkedés folytatásától.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 Az eljárásban félként egyrészt a Galleri Mikael & Thomas Asplund Aktiebolag (a továbbiakban: Asplund), másrészt pedig a Mio AB, a Mio e-handel AB és a Mio Försäljning AB (a továbbiakban együtt: Mio) vesz részt. Az Asplund különböző lakberendezési termékeket és bútorokat gyárt és tervez. A Mio kiskereskedelmi tevékenységet folytat a bútor- és lakberendezési ágazatban.
- 2 Az Asplund kínálatában szerepelnek a Palais Royal bútorcsaládba tartozó, az alábbi ábrán szereplő étkezőasztalok (a továbbiakban: Palais asztalok).

- 3 A Mio kínálatában a Cord bútorcsaládba tartozó étkezőasztalok (a továbbiakban: Cord asztalok) szerepelnek.
- 4 2021 októberében az Asplund keresetet indított a Mio ellen a Patent- och marknadsdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi bíróság, Svédország) előtt szerzői jogok megsértése miatt. Ezen ügyben az Asplund többek között azt kérte, hogy a Patent- och marknadsdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi bíróság) szankció terhe mellett tiltsa el a Miót a Cord asztalok gyártásától, forgalmazásától és értékesítésétől. A Mio vitatta az Asplund által indított keresetet.
- 5 A Patent- och marknadsdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi bíróság) helyt adott az Asplund keresetének. E bíróság megállapította, hogy a Palais asztalok mint iparművészeti alkotások szerzői jogi védelem alatt állnak, és hogy a Mio Cord asztalai sértik a Palais asztalokhoz fűződő szerzői jogokat.

- 6 A Mio fellebbezést nyújtott be a Patent- och marknadsdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi bíróság) ítéletével szemben, és azt kérte, hogy a Patent- och marknadsöverdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi fellebbviteli bíróság) utasítsa el az Asplund által indított keresetet. A Patent- och marknadsöverdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi fellebbviteli bíróság) előtt folyamatban lévő eljárásban kérdések merültek fel az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmezésével kapcsolatban.

A felek főbb érvei

- 7 Az Asplund lényegében a következőkre hivatkozott. A Palais asztalok iparművészeti alkotások, és – mint ilyen művek – szerzői jogi védelem alatt állnak. A Mio Cord asztalai nagyfokú hasonlóságot mutatnak a Palais asztalokkal, és a Palais asztalok számára biztosított védelem hatálya alá tartoznak. A Mio tehát a Cord asztalok többszörözése és a nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétele útján megsértette az Asplund Palais asztalokhoz fűződő szerzői jogát.
- 8 A Mio lényegében a következőket adta elő. A Palais asztalok nem állnak szerzői jogi védelem alatt. Az asztalok nem rendelkeznek kellő eredetiséggel ahhoz, hogy szerzői jogi védelmet élvezzenek. A Palais asztalok kialakítása nagyrészt funkcionális és gyártástechnikai megfontolásoknak tulajdonítható. A Palais asztalok használatban lévő formatervezési minták egyszerű változatainak alapulnak, és nélkülözik az eredetiséget. Még ha a Palais asztalokat szerzői jogi védelemben részesíthetőnek is kellene tekinteni, a védelem terjedelme akkor is korlátozott és nagyon szűk lenne, az eredetiség alacsony foka miatt. Az asztalok közötti különbségek elegendőek ahhoz, hogy a Cord asztalok ne tartozzanak a Palais asztalok számára biztosított bármiféle védelem hatálya alá. A Cord asztalok mindenesetre nem a Palais asztalok utánezetei. A Cord asztalokat a Mio saját korábbi formatervezési mintáiból, valamint a kerek formák és fa- vagy más anyagból készült lécek nemzetközi irányzatából inspirációt merítve, függetlenül gyártotta.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

Arról a kérdésről, hogy az ügy tárgyát képező iparművészeti alkotások kellő eredetiséggel rendelkeznek-e ahhoz, hogy műként védelemre tarthassanak igényt

- 9 Az ügy tárgyát asztalok formájában megjelenő iparművészeti alkotások képezik. Az ügy egyik központi kérdése, hogy a Palais asztalok mint iparművészeti alkotások szerzői jogi védelmet élveznek-e művészeti alkotásokként. Azt a kérdést, hogy védelmet kell-e biztosítani az asztalok mint a 2001/29/EK irányelv értelmében vett művek számára, a Bíróság által az ítélkezési gyakorlatában (lásd: 2019. szeptember 12-i Cofemel ítélet, C-683/17, EU:C:2019:721, 29–31. és

50. pont; 2020. június 11-i Brompton Bicycle ítélet, C-833/18, EU:C:2020:461, 23–26. és 37. pont) meghatározott értékelési szempontok alapján kell eldönteni.

- 10 A Patent- och marknadsöverdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi fellebbviteli bíróság) véleménye szerint mindazonáltal nem egyértelmű, hogy miként kell értelmezni és alkalmazni a Bíróság valamely mű eredetiségére, vagyis arra vonatkozó ítéleteit, hogy a mű az alkotó szabad és kreatív döntéseit juttatja-e kifejezésre. Közelebbről, továbbra sem egyértelmű, hogy miként kell elvégezni a konkrét értékelést – és milyen tényezőket kell vagy kellene figyelembe venni – azon kérdést illetően, hogy valamely iparművészeti alkotás az alkotó személyiségét tükrözi-e az alkotó szabad és kreatív döntéseinek kifejezésre juttatása révén?
- 11 Az egyik értelmezés egyfelől az lehet, hogy elegendő, ha az alkotónak volt elég mozgásteret, és ténylegesen a korábbiaktól eltérő döntéseket hozott az alkotás során, hogy e döntéseket nem technikai megfontolások, szabályok vagy korlátok vezérelték, és hogy a döntések valamilyen módon tükröződnek és kifejezésre jutnak az alkotásban. Az ilyen tág értelmezés tehát a gyakorlatban azt jelentené, hogy az értékelés kiindulópontja maga az alkotófolyamat és az alkotó által e folyamat során hozott döntések. Ez azt is jelentené, hogy főszabály szerint az alkotó által az alkotófolyamat során hozott minden olyan döntést szabadnak és kreatívnak kellene tekinteni, amelyet nem technikai megfontolások, szabályok vagy korlátok vezérelnek.
- 12 Az ilyen értelmezés, amely az alkotó által az alkotás során hozott tényleges döntéseken alapul, azt jelentheti, hogy az eredetiség bíróság általi vizsgálata az alkotófolyamatra és arra összpontosít, hogy az alkotó döntéseket hozott e folyamat során, nem pedig arra, hogy maga az alkotás – vagy az alkotófolyamat végeredménye – ténylegesen kifejezésre juttat-e valamely művészi törekvést. Az a kérdés, hogy az alkotás kellő eredetiséget mutat-e, ezáltal nem jogi, hanem bizonyítási kérdéssé válna.
- 13 Ha az eredetiség követelményének értelmezését ily módon korlátoznánk, az valószínűleg azt jelentené, hogy viszonylag alacsony követelményeket támasztanánk az alkotó által meghozandó és az iparművészeti alkotás által kifejezésre juttatandó kreatív és szabad döntésekkel szemben. Ez viszont azzal a veszéllyel járna, hogy az olyan alkotások is szerzői jogi védelemben részesülnének, amelyek nem feltétlenül tekinthetők műnek. Ez továbbá ahhoz vezethet, hogy az olyan egyszerű alkotások is, amelyeket elsősorban nem művészi céllal hoztak létre – vagy mindenesetre nem rendelkeznek egyéni művészi jelleggel –, műként részesülnének védelemben.
- 14 Ha a viszonylag egyszerű alkotások is, amelyek ugyan sok esetben nagy kereskedelmi értékkel bírhatnak, a szerzői jog által biztosított nagyvonalú védelemben részesülnének, fennállna a versenyre és az innovációra gyakorolt negatív következmények veszélye. Az eredetiséggel szemben támasztott alacsony

követelmény ezenkívül annak veszélyével járna, hogy kevésbé fogják tiszteletben tartani a szerzői jogot mint olyat.

- 15 Az iparművészeti alkotások eredetiségével szemben támasztott alacsony követelmény további következménye, hogy az a formatervezési minták kevésbé nagyvonalú oltalma jelentősége csorbulásának veszélyével járna. E tekintetben az a kérdés is felmerülhet, hogy az iparművészeti alkotások eredetiségével szemben támasztott alacsony követelmény hogyan viszonyulna a formatervezési minták oltalmának megszerzéséhez szükséges egyéni jelleg követelményéhez. Bár a szerzői jog és a formatervezésiminta-jog céljai eltérőek, nem tűnik észszerűnek és kívánatosnak, hogy egy formatervezési minta műként szerzői jogi védelemben részesülhessen, ha nem kellően egyéni ahhoz, hogy formatervezési mintaként oltalmat kapjon. Amint azt a Bíróság megállapította, noha a formatervezési minták oltalma és a szerzői jogi védelem biztosítható egymással halmozottan ugyanazon iparművészeti teljesítmény számára, e halmozás csak bizonyos helyzetekben képzelhető el (lásd: Cofemel ítélet, 52. pont). Egy túl alacsony eredetiségi követelmény ezzel szemben mindazonáltal azzal a veszéllyel járna, hogy az iparművészeti alkotások az esetek többségében kettős védelemben részesülhetnének. Ilyen körülmények között kérdéses lehet, hogy a formatervezési mintaoltalomnak milyen szerepet kellene betöltenie az uniós jogban.
- 16 Egy másik értelmezés másfelől az lehet, hogy az arra irányuló értékelés kiindulópontjának, hogy az iparművészeti alkotás az alkotó személyiségét tükrözi-e az alkotó szabad és kreatív döntéseinek kifejezésre juttatása révén, magának a műnek kell lennie; magának az alkotásnak kell tükröznie az alkotó személyiségét, és bizonyos fokú művészi jelleget kell mutatnia, vagy rendelkeznie kell azzal, amire – legalábbis a múltban – többek között Svédországban és Németországban „eredetiségként” utaltak. Az ezen értelmezés szerinti értékelés azt jelentheti, hogy az alkotásnak bizonyos egyéni jelleggel kell rendelkeznie, és valamelyest egyedinek kell lennie. Vagy – másként fogalmazva – olyan alkotásnak kell lennie, amely bizonyos fokú függetlenségre és eredetiségre tett szert, és amely kifejezésre juttatja az alkotó egyéniségét.
- 17 Az ilyen értékelés során tehát arra kellene összpontosítani, hogy maga az iparművészeti alkotás kifejezésre juttatott-e valamiféle művészi hatást. Ezért az arra irányuló értékelés kiindulópontja, hogy az alkotást védelemben kell-e részesíteni, maga az alkotás, nem pedig az alkotó alkotófolyamata és a mű megalkotása során általa ténylegesen meghozott döntések. A kérdésnek annak kell lennie, hogy maga az alkotás művészi teljesítmény-e, és kifejezésre juttat-e valamely művészi törekvést.
- 18 Az ilyen értékelés során – különösen, ha iparművészeti alkotásról van szó – a kizárólagos jogot érvényesítő személynek adott esetben meg kell magyaráznia – és alkalmasint bizonyítania is kell –, hogy az alkotás milyen módon juttat kifejezésre valamely művészi törekvést. Olyan egyértelmű esetekben viszont, amikor ezek az elemek egyszerűen az alkotásra nézve felismerhetők, elképzelhető, hogy egyáltalán nincs szükség magyarázatra vagy bizonyítékra.

- 19 Az is megvizsgálható, hogy az ilyen értékelés során lehetőség van-e valamiféle segéd szabály alkalmazására. Felmerülhet például a kérdés, hogy jelentőséggel bír-e az értékelés szempontjából az, hogy már sor került azonos vagy hasonló alkotás létrehozására a szóban forgó alkotás létrehozása előtt vagy – függetlenül és az alkotás ismerete nélkül – az után? Ennek szemléltetésére megjegyezhető, hogy a svéd jogban – legalábbis a múltban – úgynevezett „többszörözési kritérium” alkalmazására került sor. E kritérium azt jelentette, hogy amennyiben valamely alkotás független többszörözés tárgyát képezte, úgy nem felelt meg az eredetiség követelményének. A kritérium azonban önmagában nem adott választ arra a kérdésre, hogy teljesült-e az eredetiség követelménye.
- 20 Valamely alkotás eredetiségének értékelése során az is megvizsgálható, hogy milyen jelentőséggel bír az a körülmény, hogy az iparművészeti alkotás szokásos formatervezési mintákban megtalálható elemekből áll, vagy hogy az alkotás korábbi ismert mintákra épül, és azok egyszerű változatát képezi. A Patent- och marknadsöverdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi fellebbviteli bíróság) véleménye szerint önmagában nem lehet akadálya annak, hogy egy olyan iparművészeti alkotás, amely szokásos formatervezési minták elemeiből áll, műként védelemben részesüljön. A szerzői jogi védelem megszerzése szempontjából ehelyett azon körülménynek kell a döntő tényezőnek lennie, hogy e formatervezésiminta-elemeket oly módon használták fel és kombinálták, hogy a végeredmény műalkotásként szerzői jogi védelemre tarthat igényt. Iparművészeti alkotások esetében mindazonáltal az ismert formatervezésiminta-elemekre alapuló művészi kreativitás lehetőségei gyakran korlátozottabbak. Ennek megfelelően a korábbi ismert minták egyszerű változatai mint kiindulópontok aligha fejezhetik ki azt a fajta művészi törekvést, amely ahhoz szükséges, hogy az alkotás műként védelemben részesüljön.

Arról a kérdéstről, hogy valamely iparművészeti alkotás sérti-e a műhöz fűződő kizárólagos jogot

- 21 A jelen ügyben felmerült a kérdés, hogy miként kell elvégezni a vizsgálatot annak értékelése során, hogy valamely állítólagosan jogsértő alkotás a műhöz fűződő, a 2001/29/EK irányelv 2–4. cikke alapján a szerző számára biztosítandó kizárólagos jog hatálya alá tartozik-e, és sérti-e azt. A kérdés lényegében az, hogy miként kell elvégezni a mű és az állítólagosan jogsértő alkotás közötti hasonlóság értékelését, és milyen fokú hasonlóság szükséges ahhoz, hogy az állítólagosan jogsértő alkotást a művet sértőnek lehessen tekinteni.
- 22 A Bíróság megállapította, hogy a 2001/29 irányelv 2. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés által a hangfelvételek előállítója számára hangfelvétele többszörözésének engedélyezését vagy megtiltását illetően biztosított kizárólagos jog alapján ez utóbbi felléphet a hangfelvételéből valamely harmadik személy által valamely más hangfelvételbe való belefoglalás céljából átvett hangrészlet felhasználásával szemben, még ha e részlet igen rövid is, kivéve ha e részletet az említett hangfelvételbe módosított és a meghallgatáskor

felismerhetetlen formában foglalják bele (lásd: 2019. július 29-i Pelham és társai ítélet, C-476/17, EU:C:2019:624, 39. pont).

- 23 A Bíróság által a Pelham és társai ítéletben tett megállapításból alkalmasint az a következtetés vonható le, hogy ahhoz, hogy a műhöz fűződő, a 2001/29/EK irányelv 2–4. cikke alapján a szerző számára biztosítandó kizárólagos jog megsértése megállapítható legyen, azt kell vizsgálni, hogy a mű felismerhető-e az állítólagosan jogsértő alkotásban. Ha ez a helyzet, akkor felmerül a kérdés, hogy miként kell elvégezni az értékelést, és hogy pontosan mi szükséges ahhoz, hogy a mű felismerhető legyen az állítólagosan jogsértő alkotásban. Ha ezzel szemben a vizsgálatot nem arra kell összpontosítani, hogy a mű felismerhető-e az állítólagosan jogsértő alkotásban, ehelyett az a kérdés merül fel, hogy azt kell-e vizsgálni, hogy az alkotás a mű által keltettől eltérő összbenyomást kelt-e, illetve hogy a vizsgálatnak mi másra kell összpontosítania.
- 24 Ebben az összefüggésben a szellemitulajdon-jog más területein érvényesülő szabályokkal is összehasonlítást lehet végezni. Valamely közösségi formatervezési minta állítólagos megsértése esetében az a döntő tényező, hogy az állítólagosan jogsértő formatervezési minta eltérő összbenyomást kelt-e (lásd a közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet 10. cikkének (1) bekezdését). A védjegyek esetében azt, hogy a vásárlóközönség szemszögéből fennáll-e az összetévesztés veszélye, az adott ügy minden releváns elemét figyelembe véve, átfogóan kell értékelni (lásd például: 1999. június 22-i Lloyd Schuhfabrik Meyer ítélet, C-342/97, EU:C:1999:323, 18. pont). E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a vonatkozó jogi aktusok eltérően fogalmazzák a megfelelő kizárólagos jogok terjedelmét illetően.
- 25 A valamely művet megillető védelem terjedelmét illetően a Bíróság megállapította, hogy a 2001/29 irányelv 2. cikke által biztosított védelemnek tág terjedelme kell, hogy legyen (2009. július 16-i Infopaq International ítélet, C-5/08, EU:C:2009:465, 40–43. pont). A Bíróság megállapította továbbá, hogy a 2001/29 irányelvben nem található arra vonatkozó utalás, hogy az ilyen védelem mértéke attól függ, hogy a különböző típusú művek létrehozása során a művészi alkotásnak esetlegesen milyen különböző lehetőségei vannak (lásd: 2011. december 1-jei Painer ítélet, C-145/10, EU:C:2011:798, 97. pont). A Bíróság hozzátette, hogy az oltalom terjedelme nem függ azon alkotói szabadság mértékétől, amellyel az alkotója rendelkezett, és hogy ezért e védelem mértéke nem alacsonyabb annál, mint amelyben minden mű részesül (lásd: Cofemel ítélet, 35. pont). Ezen ítéletekből mindazonáltal nem derül ki egyértelműen, hogy a Bíróság megállapításai az eredetiség által a művet megillető védelem terjedelme szempontjából betöltött jelentőségre vonatkoznak-e, vagy – ahogyan azt a Patent- och marknadsöverdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi fellebbviteli bíróság) értelmezi – azt jelentik-e, hogy a szerzői jogi védelemben részesülő különböző típusú műveket – fotóművészeti alkotásokat, iparművészeti alkotásokat és más típusú műveket – azonos módon kell értékelni és védeni.

- 26 A szellemi tulajdon-jog más területein egyértelműen megállapítást nyert, hogy a megkülönböztető képesség vagy az egyéni jelleg jelentőséggel bír az oltalom terjedelme szempontjából. A Bíróság megállapította például, hogy az összetéveszthetőség annál nagyobb fokú, minél erőteljesebb a védjegy megkülönböztető képessége (lásd például: 1997. november 11-i SABEL kontra Puma, Rudolf Dassler Sport ítélet, C-251/95, EU:C:1997:528, 24. pont; 1999. június 22-i Lloyd Schuhfabrik Meyer ítélet, C-342/97, EU:C:1999:323, 20. pont). A közösségi formatervezési mintáról szóló rendelet 10. cikke szerint továbbá az oltalom terjedelmének megállapításakor figyelembe kell venni, hogy a szerző milyen alkotói szabadságfokkal alakíthatta ki a mintát. A 6. cikk szerint ugyanezt a tényezőt kell figyelembe venni a formatervezési minta egyéni jellegének megítélésakor. A kérdés az, hogy ez a megközelítés – az egyrészt a megkülönböztető képesség vagy az egyéni jelleg, másrészt az oltalom terjedelme között fennálló kapcsolat – ugyanúgy alkalmazandó-e a szerzői jogi kérdésekben valamely mű eredetisége és a számára biztosított védelem terjedelme tekintetében.
- 27 A Patent- och marknadsöverdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi fellebbviteli bíróság) véleménye szerint megfelelőnek tűnik, ha az eredetiség foka jelentőséggel bír a védelem terjedelme szempontjából. Minél eredetibb – vagy egyedibb és művészileg egyénibb – egy mű, annál nagyobb terjedelmű védelemnek kell megilletnie.
- 28 A valamely művet megillető védelem terjedelmének értékelése során az a kérdés is felmerül, hogy milyen jelentőséggel bír az a körülmény, hogy már sor került más hasonló iparművészeti alkotás létrehozására a mű megalkotása előtt vagy – függetlenül és a mű ismerete nélkül – az után?
- 29 Ugyanúgy, ahogyan annak értékelését illetően, hogy valamely iparművészeti alkotás igényt tarthat-e védelemre műként, az a kérdés is felvethető, hogy a jogsértés és a védelem terjedelmének értékelése szempontjából milyen jelentőséggel bír az a körülmény, hogy a mű és az állítólagosan jogsértő alkotás a szokásos formatervezési mintákban megtalálható elemekből áll, vagy korábbi formatervezési mintákon vagy egy aktuális formatervezési irányzaton alapul, és annak egyszerű változatát képezi.